

تعیین واحدهای جریانی در (خسardehای مخزن سازند آسماری در یکی از میدادین نفتی جنوب غرب ایران

سجاد قره‌چلو^{*}، دانشگاه تهران، دانشکده زمین‌شناسی، Gharechelloo.Sajjad@gmail.com

عبدالحسین امینی، دانشگاه تهران، دانشکده زمین‌شناسی، Ahamini@khayam.ut.ac.ir

علی کدخدایی، دانشگاه تبریز، گروه زمین‌شناسی، Kadkhodaie_ali@yahoo.com

سجاد خوش‌اقبال، دانشگاه تهران، دانشکده زمین‌شناسی، Sajadkhosheghbal@yahoo.com

چکیده:

سرشت نمایی مخازن (reservoir characterization) از مهمترین برنامه‌های توسعه‌ای هر میدان نفتی است و تجزیه و تحلیل دقیق سنگ مخزن از مهمترین وظایف زمین‌شناسان و مهندسان مخزن است. یکی از بهترین روشها در توصیف پتروفیزیکی مخازن استفاده از مفهوم واحد جریانی (Hydraulic Flow Unit) است. با بکار بردن مفهوم واحد جریانی می‌توان مخازن را به واحدهای کوچکتر و با ویژگی‌های متفاوت تقسیم کرد. در این مطالعه سازند آسماری با توالی مختلط کربناته-آواری در یکی از میدادین جنوب غربی ایران مورد مطالعه قرار گرفته است. در این میدان هر دو بخش آواری و کربناته دارای پتانسیل تولید خوب می‌باشد که برای رده بندی کیفیت مخزنی آن از واحدهای جریانی استفاده شده است. برای تعیین واحدهای جریانی از دو روش آندیس شاخص جریان (Flow Zone Index) و گراف لورنزو (Stratigraphic Modified Lorenz Plot) استفاده شده است. نتایج بدست آمده از این بررسی امکان تفکیک ۳ واحد جریانی در بخش کربناته و ۲ واحد جریانی در بخش آواری سازند آسماری را میسر ساخته است.

واژه‌های کلیدی: واحد جریانی، سازند آسماری، شاخص زون جریان، مخازن

مقدمه :

جنوب غرب ایران و بخصوص در فرو افتادگی دزفول چند سازند کربناته از زواراسیک تا نئوژن تشکیل چندین میدان بزرگ نفتی را داده‌اند. آسماری نیز یکی از این سازندها می‌باشد که حاوی مقدار زیادی نفت درجا است که تعیین واحد جریانی در استحصال این منابع بسیار اهمیت دارد. سازند آسماری در میدادین مختلط دارای ماهیت متفاوتی است که ممکن است کربناته، کربناته-تبخیری و یا کربناته-آواری باشد ولی در منطقه مورد مطالعه سازند آسماری بصورت مختلط کربناته-آواری می‌باشد.

تعیین گونه‌های سنگی و واحدهای جریانی یکی از مراحل اصلی در مطالعات توصیفی و مدلسازی مخزن است. هدف تمام تقسیم بندی‌های واحدهای مخزنی مثل واحد جریانیبرای پیش‌بینی دقیقت تراوایی در سنگ مخزن می‌باشد. تراوایی در سنگهای رسوبی بشدت به آرایش منافذ موجود در سنگ بستگی دارد. هر چقدر سیستم منافذ پیچیده‌تر باشد تعیین توزیع تراوایی نیز مشکل‌تر است. مدل لوله مویینه (capillary tubemode) که اولین بار توسط کازنی (۱۹۲۷) و بعداً توسط کارمن (۱۹۳۷) بحث شد در واقع رابطه تراوایی را با دیگر ویژگی‌های سنگ مانند تخلخل، مقدار پیچایچی منافذ، مقدار سطح ویژه و فاکتور شکل مقایسه می‌کرد. معادله